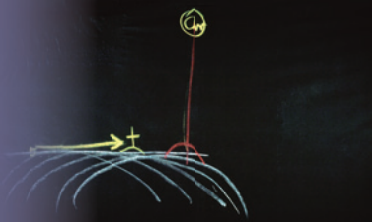

Антропософия

Христологични основи

19. II. 24

Християнство и религия

В родната къща на Рудолф Шайнер религията не играе никаква роля. Бащата се интересува от техника и политика. Също и самият Р. Шайнер в първата половина на живота си има по-скоро критично отношение към християнството. Неговите жизнени интереси са познание, свобода и творчески чакъл. Също и неговите духовни изживявания нямат религиозно съдържание. Те са съзвучания на дейността на природни същества и на живота на починалите.

Макс Шайнер - омица на Ф. Енгелс

Ернст Хекел

В средата на живота си Р. Шайнер се чувства сроден с Макс Шайнер и в духовно отношение се определя като анархист. Той решително защитава идеята за еволюцията срещу още широко разпространеното църковно схващане за материално-божественото мирово сътворение в шест дни и защитава Ернст Хекел.

Чрез свръхестествените изживявания духовният свят е една реалност за него. Мисленето донася свободата на човека. Природната наука застава на основата на мисленето и опита, но произволно ограничават и двете само върху материалната страна на света. Каквото издига човека над животинския свят Р. Шайнер го изживява точно в неговото духовно съществуване. Така той търси да прозре същността и смисъла на човека.

В тази екзистенциална криза решаващото за него не е едно ново познание, а едно реално изживяване. Той изживява една духовна среща с живия възкръснал Христос. Оттам патарът християнството за него е възрешна действителност и той започва духовно да го изследва, независимо от Библията, традицията и църковната догматика. Резултатите от това изследване поставят християнството във взаимовръзка с цялото развитие на човечеството и отключват неща, които се срещат в Библията като противоречия, както различните описания на раждането на Исус в Евангелията или двойното сътворение на човека в Генеиза.

Посвещение в древните мистерии

Рудолф Шайнер се занимава със световните религии и древните мистерии. Навсякъде техните различни посвещения куминират в изживяването на божествено-духовното творещо същество, което при перифиите например е Ахура Мадао, Великата слънчева аура, или при гърците Логосът, Словото. То действа от духовната слънчева сфера в еволюцията на природата и човечеството. Р. Шайнер го нарича космическият Христос. Това най-висше духовно същество напуска слънчевата сфера и при кръщението в реката Йордан в Палестина се свързва с човешкото същество на Исус от Назарет.

Рудолф Шайнер описва посвещението в предхристиянските мистерии като едно тридневно, подобно на смъртта състояние. То се извършва в най-дълбока тайна в храма, само след дълга и строга подготовка. В случилото се на Голгота в прехода на времевата Р. Шайнер познава един процес на посвещение, който се извършва открито пред очите на всички хора – Смъртта на Христос на кръста, полагането в гроба и възкресението след три дни. От какво значение е това събитие?

Прекалено силното впитане на човешкия аз в материалното съществуване донася заплахата със смъртта да угасне също и азовото съзнание. Поради това човечеството е нямало да може да продължи своето развитие. Чрез жертвата на Христос на Голгота на всички хора беше всаден един „импулс на възкресение“, който спасява азовото съзнание също и след смъртта. В Гърция тази нова способност е наречена „агапе“. Тя само приблизително може да се преведе с думата „любов“. Тя е възрешната сила, с която човек опознава истинската човечност в себе си и при другите, и насочва дейността си според нея. Човекът може да надмогне еготизма и да действа лечебно в природата. Р. Шайнер го нарича „нападение на задълженията“. Тази способност лежи във всеки човек, все едно дали той я назовава по някакъв начин или не и като истинска човешка сила може да се овладее само когато се изходи от свободата.

Създа и прераждане

По пътя към свободата непосредственото изживяване на духовния свят трябва да остане скрито за човечеството. Хората трябва да започнат да мислят самостоятелно и да се научат да действат, изхождайки от собствени импулси, въпреки възможностите за грешка и вина. В тясна връзка с това стои въпросът за справедливостта и човешката съдба. В повтарящите се земни животи Р. Шайнер намира ключа за разбирането на това.

Във фазата на чисто духовното съществуване между смъртта и новото раждане човекът преработва изживяното в земния живот. То се превръща в способности, с които той е надарен през следващата инкарнация. Р. Шайнер открива, че има не само възходящо, но и низходящо развитие. Чрез зависимост и вина човекът изоставя назад въпреки своите способности. Той иска да изправи неморалните си егостични постъпки, които са донесли вреда на другите, защото те означават крачки назад в неговото собствено развитие. Последните на неговите действия за събития на другите и за природата остават като факти в света и отново го пресрещат в един следващ живот.

Гроневалд, Възкресение, Детайл от изображение на отпращане в музея „Год липпите“, Коплар

Духовни същества и техните действия

Духовното не е нещо абстрактно, а конкретна взаимна дейност на различни същества. Древните култури имаха божествени имена за тях, християнската традиция ги познава например като ангели, архангели, херувими, серафими и др. Те са развити на различна степен същества, които са много по-напреднали от човека. Те действат изграждащо във всичко, което може да се предположи в природните закони като „мъдрост и красота на природата“. Човекът ги среща след смъртта си и с тяхна помощ подготвя своята бъдеща съдба.

Най-тясно свързан с дейността на Христос е архангел Михаил, едно същество, което помага на човека в търсенето на пътя към духовността и в смелото противопоставяне на човешкото срещу нечовешкото. Р. Шайнер означава антропософския път на развитие като Михаилова школа. Чрез нея човекът може да развие собствено отговорност, ставайки партньор на духовните мирови същества.

Рудолф Шайнер описва духовни същества и процеси, които изхождат от своя собствен опит и изследване. Неговата антропософия е почиваща на опита наука, която обхваща също и свръхестественото. Нейните изложения не са нито фантастични описания, нито теории. Това прави Шайнер уязвим. Една теория може да се защити, една опитност може само да се сподели и да се покаже пътя към нея.

Днес има все повече хора, които имат свръхестествените изживявания и за които Христос не е обект на вярата, а както за Шайнер, Той е изживявана действителност.

Албрехт Дюрер, Апокалиптическия цикъл, „Михаил в борба с дракона“

Литература от Събраните съчинения* (Сс) на Рудолф Шайнер:

- Моят жизнен път, Сс 28
- Хекел и неговите противници в Методични основи на антропософията, Сс 30
  - Християнската мистерия Сс 97
- Християнството като мистичен факт, Сс 8
  - Теософия Сс 9
- Прераждане и карма, Сс 135
- Евангелието на Йоан, Сс 103
- Въведение в тайната наука, Сс 13
  - Посланието на Михаил, Сс
  - От Исус към Христос Сс 131

*издадени от издателство Рудолф Шайнер, Дорнах и на български език от издателство Даскалов, Стара Загора